

ZAKON

O PROMETU NEPOKRETNOSTI

I — OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uslovi i postupak pod kojim se vrši promet nepokretnosti.

Nepokretnosti u smislu ovog zakona su poljoprivredno i građevinsko zemljište, šume i šumsko zemljište, neplodno zemljište, zgrade, stanovi i poslovne prostorije kao posebni dijelovi zgrada.

Član 2.

Pod prometom nepokretnosti, u smislu ovog zakona podrazumijeva se:

1. prenos nepokretnosti u društvenoj svojini sa jednog na drugo društveno pravno lice, pribavljanje nepokretnosti u društvenu svojinu od građana, udruženja građana i drugih građanskih pravnih lica (u daljem tekstu: nosioci prava svojine), otuđivanje nepokretnosti iz društvene svojine, zamjena nepokretnosti u društvenoj svojini i drugi vidovi raspolaganja nepokretnostima u društvenoj svojini;

2. prenos prava svojine na nepokretnostima na kojima postoji pravo svojine, sticanje prava svojine na nepokretnosti koja je u društvenoj svojini i drugi vidovi raspolaganja nepokretnostima na kojima postoji pravo svojine.

Član 3.

Poljoprivredna zemljišta, šume i šumska zemljišta u društvenoj svojini ne mogu se otuđivati, osim ako je to zakonom određeno.

Građevinska zemljišta u društvenoj svojini ne mogu se otuđivati, ali se na njima mogu sticati prava određena zakonom.

Zgrade u društvenoj svojini mogu se otuđivati pod uslovima određenim zakonom.

Ugovor o prometu nepokretnosti, zaključen protivno odredbama st. 1, 2. i 3. ovog člana, ništav je.

Član 4.

Nepokretnosti koje su u opštoj upotrebi nisu u prometu.

Nepokretnost za koju je odlukom skupštine opštine utvrđeno da više ne služi opštoj upotrebi, može biti u prometu pod uslovima predviđenim u prethodnom članu.

Ako se nepokretnost nalazi na području dvije ili više opština odluku iz prethodnog stava donose skupštine opština sporazumno.

Ugovor o prometu nepokretnosti iz stava 1. ovog člana ništav je.

Član 5.

Nosioci prava raspolaganja i drugih prava na nepokretnosti u društvenoj svojini, u smislu ovog zakona, jesu organizacije udruženog rada, samoupravne interesne zajednice, društveno-političke zajednice, mjesne zajednice, društveno-političke organizacije, zakonom određene društvene organizacije i druge samoupravne organizacije i zajednice (u daljem tekstu: društvena pravna lica).

Organizacije udruženog rada, samoupravne interesne zajednice, društveno-političke zajednice i mjesne zajednice, mogu pravnim poslom, uz naknadu ili bez naknade, pribavljati, otuđivati, zamjenjivati i prenositi pravo raspolaganja i druga prava na nepokretnosti pod uslovima određenim zakonom.

Društveno-političke organizacije i druge zakonom određene društvene organizacije mogu, u skladu sa zakonom, pribavljati samo nepokretnosti koje su im potrebne radi ostvarivanja njihovih ciljeva, kao i otuđivati i prenositi pravo raspolaganja i druga prava na nepokretnosti.

Ugovor o prometu nepokretnosti, zaključen protivno odredbi prethodnog stava, ništav je.

Član 6.

Promet nepokretnosti na koje postoji pravo svojine slobodan je pod uslovima određenim zakonom.

Udruženja građana i druga građanska pravna lica mogu, u skladu sa zakonom, sticati pravo svojine na nepokretnosti koje služe ostvarivanju zajedničkih interesa njihovih članova i ciljeva zbog kojih su osnovana, kao i otuđivati nepokretnosti na koje imaju pravo svojine.

Član 7.

Prenosom prava svojine na zgradi, prenosi se pravo svojine i na zemljištu na kome se zgrada nalazi, kao i na zemljištu koje služi za njenu redovnu upotrebu.

Prenosom prava svojine na zgradi, koja se nalazi na zemljištu u društvenoj svojini, stiče se pravo korišćenja na zemljištu dok zgrada na njemu postoji, kao i na zemljištu koje služi za njenu redovnu upotrebu.

Sticanjem prava svojine na zgradi koja je u društvenoj svojini ne stiče se pravo svojine na zemljištu u društvenoj svojini na kome se zgrada nalazi, kao i na zemljištu koje služi za njenu redovnu upotrebu, ali se stiče pravo korišćenja na tom zemljištu dok zgrada na njemu postoji.

Prenosom prava raspolaganja na zgradi u društvenoj svojini sa jednog na drugo društveno pravno lice, prenosi se i pravo raspolaganja na zemljištu na kome se zgrada nalazi, kao i na zemljištu koje služi za njenu redovnu upotrebu.

Pod zemljištem koje služi za redovnu upotrebu zgrade, u smislu ovog zakona, smatra se ono zemljište koje je kao takvo predviđeno regulacionim planom ili rješenjem nadležnog opštinskog organa uprave, ako taj plan nije donijet.

Član 8.

Posbeni dijelovi zgrada (stanovi i poslovne prostorije), idealni dijelovi zgrada, stanova i poslovnih prostorija, kao i idealni dijelovi zemljišta, mogu biti u prometu pod uslovima određenim zakonom.

Član 9.

Samoupravni sporazum, odnosno ugovor o prenosu nepokretnosti sa jednog na drugo društveno pravno lice i o otuđenju nepokretnosti iz društvene svojine zaključuje se u pismenom obliku.

Ugovor na osnovu koga se prenosi pravo svojine na nepokretnosti mora biti sačinjen u pismenom obliku, a potpisi ugovarača ovjereni u nadležnom sudu.

Samoupravni sporazum, odnosno ugovor koji je zaključen protivno odredbama st. 1. i 2. ovog člana ne proizvodi pravno dejstvo.

Izuzetno od odredbe prethodnog stava, ugovor zaključen u pismenoj formi na osnovu koga se prenosi pravo svojine, proizvodiće pravno dejstvo iako potpisi ugovarača nisu ovjereni u nadležnom sudu, ako su ugovorne strane izvršile u cjelini ili u pretežnom dijelu obaveze koje iz njega nastaju ili ako je taj ugovor zaključen u prisustvu najmanje dva svjedoka koji su se potpisali na ugovoru.

II — PROMET NEPOKRETNOSTI

Član 10.

Društvena pravna lica mogu među sobom, uz naknadu ili bez naknade, prenositi pravo raspolaganja na poljoprivrednom zemljištu.

Društveno pravno lice može pravo raspolaganja na neizgrađenom zemljištu prenijeti samo na opštinu.

Prenos prava raspolaganja na šumama i šumskom zemljištu vrši se pod uslovima i na način određen zakonom.

Član 11.

Društvena pravna lica mogu poljoprivredno zemljište van kompleksa poljoprivrednog zemljišta, na kome imaju pravo raspolaganja, nosiocu prava svojine dati u zamjenu za drugo zemljište.

Organizacija udruženog rada i drugo društveno pravno lice može uz naknadu otuđivati nosiocu prava svojine poljoprivredno zemljište u društvenoj svojini samo ako je takvo zemljište van kompleksa poljoprivrednog zemljišta.

Član 12.

Šume i šumska zemljišta u društvenoj svojini u granicama šumskog privrednog područja ne mogu se otuđivati, osim u postupku arondacije ili komasacije šuma i šumskog zemljišta ili zamjene.

Šume i šumska zemljišta u društvenoj svojini van šumskog privrednog područja društvena pravna lica mogu uz naknadu otuđivati nosiocima prava svojine, uz prethodnu saglasnost skupštine opštine na čijem se području nalazi šuma.

Član 13.

Društveno pravno lice može od nosioca prava svojine sticati poljoprivredno zemljište, građevinsko zemljište, šume i šumsko zemljište i neplodno zemljište.

Član 14.

Građevinsko zemljište u društvenoj svojini, opština može pod uslovima određenim zakonom, dodjeljivati na korišćenje društvenim pravnim licima i nosiocima prava svojine, radi podizanja zgrade i drugih objekata za njihove potrebe.

Član 15.

Poljoprivredno zemljište u društvenoj svojini opština može u izuzetnim slučajevima davati na privremeno iskorišćavanje bez naknade nosiocima prava svojine u svrhu poljoprivredne obrade.

Poljoprivredno zemljište dato na privremeno iskorišćavanje po prethodnom stavu ne može sa drugim zemljištem koje nosilac prava svojine ima u posjedu preći zakonom utvrđeni maksimum zemljišta.

Uslovi pod kojima se poljoprivredno zemljište daje na iskorišćavanje po osnovu stava 1. ovog člana utvrđuju se ugovorom.

Član 16.

Društvena pravna lica mogu međusobno prenositi zgrade, odnosno stanove i poslovne prostorije kao posebne dijelove zgrada pravnim poslom uz naknadu ili bez naknade.

Društveno pravno lice može od nosioca prava svojine sticati zgrade, odnosno stanove i poslovne prostorije kao posebne dijelove zgrade.

Društveno pravno lice može zgrade, odnosno stanove i poslovne prostorije kao posebne dijelove zgrada otuđivati iz društvene svojine samo uz naknadu u visini prometne vrijednosti nepokretnosti.

Član 17.

Kada se stambena zgrada ili stan kao poseban dio zgrade otuđuje iz društvene svojine putem prodaje na otplatu, to otuđenje može se vršiti pod uslovima: da kupac učestvuje sopstvenim sredstvima najmanje sa 25% od ugovorene cijene, da iznos učešća kupac uplati u roku od šest mjeseci po zaključenju ugovora o otuđenju, da rok otplate nije duži od 20 godina, kao i da kamatna stopa bude u visini stope na bankarske kredite za stambenu izgradnju, ali ne niže od 3% i da otplata teče od prvog narednog mjeseca po zaključenju ugovora.

Kupac ne može prodati stambenu zgradu ili stan iz prethodnog stava prije nego što u cjelini isplati kupoporadnju cijenu.

Član 18.

Novčani iznos dobijen za otuđeno poljoprivredno zemljište, odnosno šume i šumsko zemljište, društveno pravno lice je dužno upotrijebiti za kupovinu drugog poljoprivrednog zemljišta, odnosno šuma i šumskog zemljišta.

Novčani iznos dobijen za otuđeno poljoprivredno zemljište, društveno pravno lice može uložiti i za trajnije poboljšanje zemljišta.

Novčani iznos dobijen za otuđenu zgradu ili posebni dio zgrade, društveno pravno lice je dužno umijeti u odgovarajući fond.

Član 19.

Prodaja nepokretnosti iz društvene svojine vrši se javnim nadmetanjem, odnosno pribavljanjem pismenih ponuda, a neposrednom pogodbom samo onda kada je otuđenje putem javnog nadmetanja, odnosno putem stavljanja pismenih ponuda, ostalo bezuspješno.

Ugovor o otuđenju nepokretnosti iz društvene svojine, zaključen protivno odredbi iz prethodnog stava, ništav je.

Republički sekretar za finansije propisao će postupak javnog nadmetanja za prodaju nepokretnosti u društvenoj svojini.

Član 20.

Ako vlasnik zemljišta na kome postoji pravo svojine ne može da dokaže pravo svojine izvodom iz zemljišnih knjiga ili drugih javnih knjiga u koje se upisuje pravo svojine na nepokretnostima ili pravosnažnim rješenjem donijetim na osnovu Zakona o uzurpacijama, on može prodati zemljište društvenom pravnom licu ili izvršiti zamjenu za zemljište društvene svojine na osnovu potvrde nadležnog opštinskog organa uprave da je vlasnik tog zemljišta.

Radi dobijanja potvrde iz prethodnog stava, vlasnik zemljišta je dužan dokazati:

1. da je svojini na zemljištu stekao po jednom od pravnih osnova po kojima se stiče pravo svojine na nepokretnosti ili da su on i njegovi pravni prethodnici u stalnom posjedu zemljišta najmanje od 6. aprila 1941. godine;

2. da se ne vodi sudski spor o svojini na tom zemljištu, odnosno da nije predmet izvršenja;

3. da je u katastarskom operatu upisan kao posjednik tog zemljišta.

Lice koje poslije prodaje, odnosno zamjene zemljišta izvršene u smislu stava 1. ovog člana dokaže svoje pravo svojine na prodatom, odnosno zamijenjenom zemljištu, ne može zahtijevati njegovu prodaju prije nego što društvenom pravnom licu naknadi vrijednost investicija izvršenih na tom zemljištu.

Ugovor o kupoprodaji, odnosno zamjeni i potvrda iz st. 1. i 2. ovog člana služe kao isprava za upis društvene svojine i prava raspolaganja društvenog pravnog lica u zemljišne i druge javne knjige.

Član 21.

Nosilac prava svojine može se jednostranom izjavom odreći prava na nepokretnosti u korist društvene zajednice ako na toj nepokretnosti nema tereta, osim stvarnih službenosti.

Izjava o odricanju od prava svojine iz prethodnog stava daje se pred nadležnim opštinskim organom uprave, i to usmeno na zapisnik.

Nadležni opštinski organ uprave svojim rješenjem odbiće da primi izjavu o odricanju prava svojine na nepokretnosti od lica iz stava 1. ovog člana, ako utvrdi da to lice nije stvarni vlasnik nepokretnosti.

Odredbe prethodnog člana o izdavanju potvrde o pravu svojine, o pravima trećeg lica i o upisu društvene svojine i prava raspolaganja primjenjuju se shodno i na odricanje svojine po odredbi stava 1. ovog člana, osim što dokaze iz tač. 2. i 3. stava 2. prethodnog člana pribavlja nadležni opštinski organ uprave.

Član 22.

Ugovor na osnovu koga je društveno pravno lice otuđilo nepokretnosti iz društvene svojine u korist nosioca prava svojine može se poništiti ako ugovorena cijena ne dostiže prometnu vrijednost nepokretnosti u vrijeme zaključenja ugovora.

Ugovor na osnovu koga je društveno pravno lice pribavilo nepokretnosti od nosioca prava svojine može se poništiti ako ugovorena cijena prelazi prometnu vrijednost nepokretnosti u vrijeme zaključenja ugovora.

Primjena odredaba st. 1. i 2. ovog člana ugovorom se ne može isključiti.

Pod prometnom vrijednošću nepokretnosti u smislu st. 1. i 2. ovog člana podrazumijeva se prometna vrijednost utvrđena po propisima o porezu na promet nepokretnosti i prava.

Član 23.

Društveno pravno lice dužno je da primjerak ugovora iz prethodnog člana dostavi društvenom pravobraniocu samoupravljanja opštine, na čijem se području nepokretnost nalazi, u roku od 15 dana po zaključenju ugovora.

Bez dokaza da je nadležnom društvenom pravobraniocu samoupravljanja dostavljen ugovor iz prethodnog člana, neće se izvršiti ovjera potpisa na ugovoru, kao ni provođenje tog ugovora u zemljišne i druge javne knjige.

Član 24.

Tužba za poništaj ugovora iz člana 22. ovog zakona može podnijeti društveni pravobranilac samoupravljanja u roku od šest mjeseci od dana dostavljanja ugovora, ako nađe da je ugovor zaključen na štetu društvene svojine.

Ugovor iz prethodnog stava ostaje na snazi ako se u postupku koji je pokrenuo društveni pravobranilac samoupravljanja taj ugovor usaglasi sa odredbama ovog zakona.

Odredbama st. 1. i 2. ovog člana ne dira se u prava ugovorenih strana da zahtijevaju poništaj ugovora po drugom osnovu.

Član 25.

Uz zahtjev za poništaj ugovora iz člana 22. ovog zakona, traži se i povraćaj nepokretnosti od kupca.

Zahtjev za povraćaj nepokretnosti može se postaviti i prema trećem licu, ako je ono prilikom sticanja nepokretnosti bilo nesavjesno.

Ako se zahtjev za povraćaj nepokretnosti ne može sa uspjehom postaviti prema trećem licu, društveni pravobranilac samoupravljanja može od kupca zahtijevati razliku do iznosa prometne vrijednosti koju je nepokretnost imala u vrijeme prodaje.

Član 26.

Odredbe čl. 17, 19. i 22. do 24. ovog zakona ne odnose se na prodaju stambenih i poslovnih zgrada, stanova i poslovnih prostorija kao posebnih dijelova zgrada, koje društveno pravno lice stavlja u pravni promet u okviru svog redovnog poslovanja.

Član 27.

Ugovor o prometu nepokretnosti u ime opštine, odnosno Grada Sarajeva, zaključuje lice koje odredi skupština opštine, odnosno grada.

Ugovor iz prethodnog stava zaključuje se na osnovu opšteg akta donesenog na sjednici skupštine ili ako takav akt nije donijet na osnovu pojedinačnog akta skupštine ili organa koji skupština ovlasti za donošenje takvog akta.

Ugovor o prometu nepokretnosti u ime Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine zaključuje republički sekretar za finansije na osnovu akta Izvršnog vijeća Skupštine SR BiH.

Član 28.

Ugovor o pribavljanju, prenosu, kao i otuđenju nepokretnosti iz sredstava zajedničke potrošnje organa društveno-političke zajed-

nice zaključuje ovlašteno lice u radnoj zajednici u skladu sa samoupravnim opštim aktom radne zajednice.

III — PRAVO PREČE KUPOVINE NEPOKRETNOSTI

Član 29.

Vlasnik građevinskog zemljišta, koji namjerava prodati to zemljište, dužan je da ga prethodno ponudi na prodaju opštini na čijem se području zemljište nalazi.

Određba prethodnog stava odnosi se na građevinsko zemljište obuhvaćeno urbanističkim planom ili urbanističkim redom ili regulacionim planom, kao i na druga građevinska zemljišta u granicama urbanih područja koje je odlukom utvrdila skupština opštine.

O podnesenoj pismenoj ponudi vlasnika za prodaju zemljišta izjašnjava se organ ili organizacija koju odredi skupština opštine.

Član 30.

Vlasnik poljoprivrednog zemljišta, šuma i šumskog zemljišta, koji to zemljište namjerava da proda, dužan je da ga prethodno ponudi organizaciji udruženog rada koja se bavi poljoprivrednom proizvodnjom na tom području i čije je zemljište najbliže zemljištu koje se nudi na prodaju, odnosno organizaciji udruženog rada koja upravlja šumama u društvenoj svojini na tom području.

Član 31.

Vlasnik ili pravno lice koje namjerava da proda stambenu zgradu ili stan kao poseban dio zgrade dužan je da tu zgradu ili stan prethodno ponudi na prodaju suvlasniku, nosiocu stanarskog prava, odnosno opštini na čijem se području ta zgrada ili stan nalazi.

Pravo preče kupovine ostvaruje se po redosljedu utvrđenom u prethodnom stavu.

Član 32.

Vlasnik koji namjerava da proda poslovnu zgradu ili poslovnu prostoriju dužan je da tu zgradu ili poslovnu prostoriju prethodno ponudi na prodaju suvlasniku, zakupcu koji tu zgradu ili prostoriju neprekidno koristi najmanje pet godina, odnosno opštini na čijem se području ta zgrada ili poslovna prostorija nalazi.

Pravo preče kupovine ostvaruje se po redosljedu utvrđenom u prethodnom stavu.

Član 33.

Ponuda iz čl. 29. do 32. ovog zakona mora biti u pismenoj formi i mora da sadrži zemljišno, knjižne i katastarske podatke o nepokretnostima, kao i cijenu i ostale uslove prodaje.

Ponuda se upućuje poštom preporučeno ili se predaje neposredno nadležnom organu ili organizaciji uz potvrdu prijema ponude.

Član 34.

Ako lice koje ima pravo preče kupovine ne obavijesti pismeno vlasnika nepokretnosti o prihvatu ponude u roku od 60 dana od dana prijema ponude, vlasnik može prodati ponuđenu nepokretnost drugom licu, ali ne po nižoj cijeni, niti pod povoljnijim uslovima.

Član 35.

Ako vlasnik ne izvrši prodaju nepokretnosti u roku od jedne godine po isteku roka za prihvatanje ponude, dužan je u slučaju ponovne prodaje, da postupi po odredbama čl. 29. do 32. ovog zakona.

Član 36.

Ako vlasnik ne učini ponudu u smislu čl. 29. do 32. ovog zakona, odnosno ako nakon učinjene ponude proda nepokretnost trećem licu pod povoljnijim uslovima, lice koje ima pravo preče kupovine može sudskim putem zahtijevati da se ugovor o prodaji poništi i da se njemu pod istim uslovima ta nepokretnost prenese.

Tužba iz prethodnog stava može se podnijeti u roku od 30 dana od dana kada je imalac prava preče kupovine saznao za prodaju i za uslove prodaje, a najkasnije u roku od jedne godine od dana zključenja ugovora.

Član 37.

U pogledu prava preče kupovine nepokretnosti u društvenoj svojini koje imaju osnovne organizacije udruženog rada u sastavu iste radne organizacije, primjenjuju se odredbe člana 250. Zakona o udruženom radu.

IV — OSTALE ODREDBE

Član 38.

Nosilac prava svojine, koji nasljeđem stekne pravo svojine na nepokretnosti preko granica određenih zakonom, ili kome je pre-stao uslov pod kojim je mogao imati pravo svojine na nepokretnosti, dužan je to prijaviti nadležnom opštinskom organu uprave u roku

od 30 dana od dana pravosnažnosti rješenja o nasljeđivanju, odnosno od prestanka uslova.

Član 39.

Nosilac prava svojine koji po osnovu nasljeđa stekne nepokretnost koja sama za sebe ili zajedno sa nepokretnošću na koju već ima pravo svojine prelazi granice prava svojine propisane zakonom ima pravo da u okviru tih granica izabere onu nepokretnost na koju zadržava pravo svojine. Višak nepokretnosti građanin može da otuđi u roku od tri godine, a nasljeđeni poslovni prostor može, nakon odobrenja nadležnog organa, u istom roku da pretvori u stambeni prostor pod uslovom da time ne prelazi granicu prava svojine na stambenom prostoru. Ako građanin ne iskoristi ove mogućnosti u roku od tri godine od dana pravosnažnosti rješenja o nasljeđivanju, preostala nepokretnost postaje društvena svojina.

Ako vlasnik ne izvrši izbor u smislu prethodnog stava ovog člana, nadležni opštinski organ uprave rješenjem određuje koja nepokretnost iz nasljeđenog viška postaje društvena svojina.

Za nepokretnost koja je po odredbama ovoga člana postala društvena svojina vlasniku pripada naknada koja se određuje u visini i na način koji su propisani Zakonom o eksproprijaciji.

Odredbe st. 1. do 3. ovog člana primjenjuju se i kad prestane uslov pod kojim je nosilac prava svojine mogao imati to pravo na određenu nepokretnost.

Član 40.

Nosilac prava svojine ne može pravnim poslom steći pravo svojine na nepokretnosti preko granica određenih zakonom.

Pravni posao, na osnovu koga se stiče pravo svojine na nepokretnosti protivno odredbi prethodnog stava, ništav je.

Sud će odbiti da ovjeri potpise na ugovoru ako utvrdi da se na osnovu takvog ugovora stiče pravo svojine protivno odredbi stava 1. ovog člana.

Član 41.

Sudovi i drugi nadležni organi dužni su po službenoj dužnosti paziti na ništavost ugovora po ovom zakonu.

Član 42.

Ako sud i drugi nadležni organ kod koga se vodi javna knjiga o evidenciji nepokretnosti utvrdi da bi lice koje traži upis u javne

knjige sticanjem te nepokretnosti prešlo granice određene zakonom, odbiće zahtjev za upis i o tome obavijestiti nadležni opštinski organ uprave.

Član 43.

Kad predmet zaostavštine čine nepokretnosti, sud će dostaviti primjerak rješenja o nasljeđivanju i nadležnom opštinskom organu uprave.

V — KAZNE NE ODREDBE

Član 44.

Organizacija udruženog rada ili drugo društveno pravno lice, koje otuđi nepokretnost iz društvene svojine u korist nosioca prava svojine protivno odredbama člana 10. stav 2., člana 11. stav 2. i člana 19. ovog zakona, kazniće se za prekršaj novčanom kaznom do 50.000 dinara.

Istom kaznom kazniće se za prekršaj i organizacija udruženog rada ili drugo društveno pravno lice koje novčana sredstva, dobijena za otuđenu nepokretnost, upotrijebi protivno odredbama člana 18. ovog zakona.

Za prekršaj iz st. 1. i 2. ovog člana kazniće se novčanom kaznom od 5.000 dinara i odgovorno lice u organizaciji udruženog rada ili drugom društvenom pravnom licu.

Član 45.

Lice koje po osnovu nasljeđa stekne nepokretnost preko granica određenih zakonom, a to ne prijavi nadležnom opštinskom organu uprave u određenom roku (član 38), kazniće se za prekršaj novčanom kaznom do 2.000 dinara.

VI — PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 46.

Ugovori o prometu nepokretnosti zaključeni do stupanja na snagu ovog zakona, iako nisu sačinjeni u prismoj formi punovažni su ako su ugovorne strane do stupanja na snagu ovog zakona izvršile u cjelini ili u pretežnom dijelu obaveze koje iz ugovora nastaju.

Ugovori o prometu nepokretnosti, zaključeni u pismoj formi prije stupanja na snagu ovog zakona, ako nisu izvršeni među strankama do stupanja na snagu ovog zakona, ostaju na snazi ako ugovarači izvrše ovjeru potpisa na ugovoru u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 47.

U slučajevima kada je nosilac prava svojine do stupanja na snagu ovog zakona po drugom osnovu, a ne nasljeđem, stekao nepokretnosti preko granica određenih zakonom, primijeniće se odredba člana 17. Zakona o prometu zemljišta i zgrada („Službeni list SFRJ”, br. 43/65, 57/65. i 17/67).

Član 48.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi:

1. Odredba tačke 27. člana 1. Zakona o važenju određenih odredaba saveznih zakona iz oblasti državne uprave i pravosuđa („Službeni list SR BiH”, broj 37/71, 36/72, 10/73, 39/73. i 26/74);

2. Odredba stava 2. člana 30. Zakona o svojini na dijelovima zgrada („Službeni list SR BiH”, broj 35/77);

3. Zakon o prvenstvenom pravu kupovine određenog zemljišta u korist opštine („Službeni list SR BiH”, broj 13/72).

Član 49.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu SR BiH”.